

бардучета и всѣкакви малки сѫдове за зехтинъ, кандила, лампи и т. н. Всички тия издѣлия бѣха направени отъ изпечена глина и така хубаво глеждани и украсени отгорѣ, че изглеждаха като статуи, като човѣчета или като картини. Имаше между делитѣ едни особно красими, като тончета, наречени вази, по които бѣха изписани разни човѣци, животни, звѣрове и дори цѣли картини и пейзажи. Моята хазайка работѣше такива грѣнци, които тя особено мастерски знаеше да боядисва и нарисува съ бѣла, червена, черна, синя, зелена и морава боя. Много пѫти, кога нѣмахъ работа, ходѣхъ да я гледамъ, какъ тя работи чудно хубавитѣ си грѣнци и често дори ѝ помагахъ. Сега останахъ очуденъ като видѣхъ, че и нейните вази се мѣдрятъ на сбера прѣдъ бабичката, донесени за проданъ. Въ Атина грѣнчарството бѣше много развито и suma бѣдни сѣмейства се прѣхранваха съ това занятие. Сѫдовете купуваха много хора и особено чужденци, та ги разнасяха по цѣлъ свѣтъ.

Ала ние минахме по-нататъкъ. На всѣкаждѣ срѣщахме кола и файтони, напълнени съ дѣца, окичени съ цвѣти и зеленина. Този денъ дѣцата и младжите приличаха на царе — всички имаха върху главата си хубаво изплетенъ вѣнецъ. Всички младежи се веселиха, викаха, пѣха, смѣха си и танцуваха. На сбера бѣха наслагани какви ли не стоки: разни масла, платове азиатски, украшения финикийски и египетски, статуи, картини, съчива, ножове, оръжия и т. н.

Посрѣдъ сбера ето и разни фокусници — разтворили своите палатки, покачили се на столове и викатъ публиката да гледа тѣхните магии и изкуства. Единъ върти въ рѣцѣ си змия, другъ